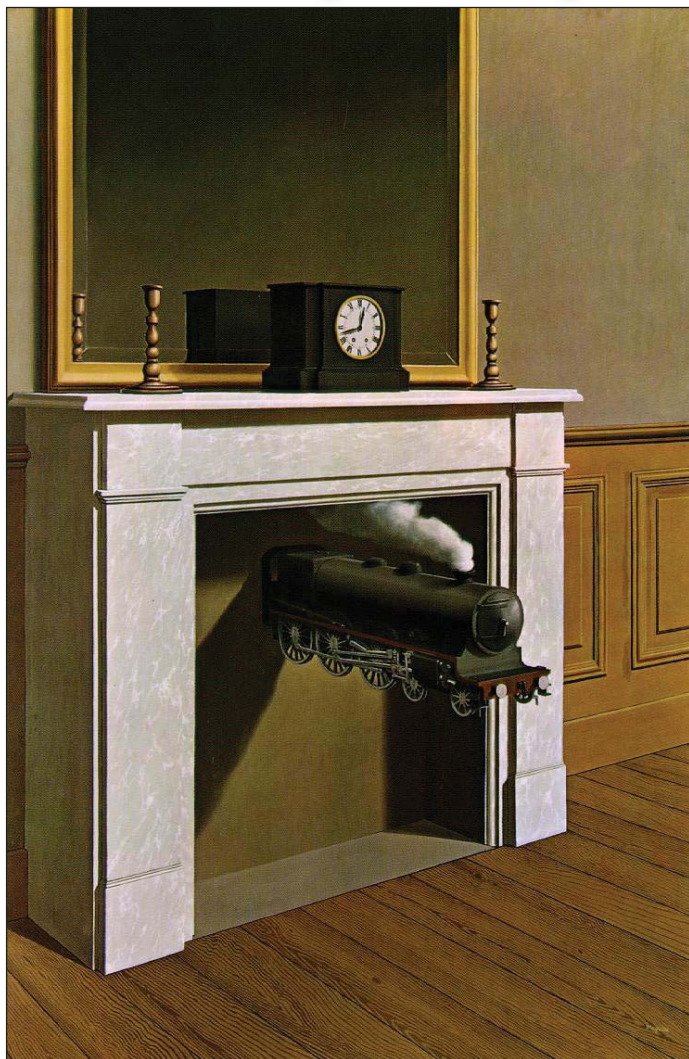

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Polygráf

XXI. évfolyam 5. szám - 2012. január 31.

Iskolabírószági határozat

Igazolatlan hiányzás, fenyegetés, gyalázkodás

Időpont: 2012. 01. 16.

Bírók: Roboz Gabriella szülő, Bartus Luca diák, Regős Pál tanár

Panaszoltak: két 11. osztályos tanuló

Panaszosok: a két osztályfőnök

Résztevők: panaszosok, panaszoltak, az egyik panaszolt édesanyja és bátyja, a másik panaszolt édesapja, egy érdeklődő

Előzmények: A tanulókat osztályfőnökeik panaszolták be. December 20-án reggel ugyan megjelentek az iskolában, az órákon azonban már nem vettek részt (három bejelentett dolgozat volt aznap). Mint utólag kiderült, moziba mentek.

Délután panaszolt1 a Facebook-üzenőfalán nyílt beszélgetésbe kezdett; több hozzászóló is volt. A bejegyzések helyenként rasszista felhangú kifejezéseket, illetve nyílt fenyegetést tartalmaztak, mely azon osztálytársaik ellen irányult, akik az osztályfőnökök kérdésére megerősítették, hogy reggel még a panaszoltak az iskolában tartózkodtak. A két tanulóat egyébként sokan láthatták aznap reggel, távozásukból nem csináltak titkot. Panaszolt2 a délutáni beszélgetés során hozzászólásában csitítani igyekezett panaszolt1-et.

Tárgyalás: Az iskolabírószág ismertette a panaszt. A panaszoltak elismerték, hogy a panasz helytálló. A megbeszélés során panaszolt1 azzal védekezett, hogy indulatos természete miatt első reakcióként írta, amit írt, és csak később gondolkodott. (A hozzászólásokat a tárgyalás napjáig nem törölte.) A tárgyalás során a megjelentek közül többen (panaszolt1, az édesanyja és bátyja) érintették a nyilvánosság kérdését.

Azon véleményüknek adtak hangot, miszerint a Facebook-üzenőfal a magánszférához tartozik, és nem tekinthető nyilvánosnak az ott olvasható beszélgetés, mely egyébként is iskolaidőn kívül történt. A bíróság és az osztályfőnökök hangsúlyozták, hogy az egész egy iskolai igazolatlan távolléttel kezdődött, és a Politechnikum iskolapolgárait érintő fenyegetések és gyalázkodások panaszolt1 minden ismerőse számára nyíltan olvashatóak, nyilvánosnak tekinthetők.

Az édesanyja kifogásolta a feljelentésben szereplő „rasszista” kifejezést. A bíróság úgy vélte, a feljelentésben szereplő „rasszista felhangú durva fenyegetőzés” meghatározást a feljelentéshez egyébként mellékelt beszélgetés alátámasztja. A bíróság és az osztályfőnökök meglátásai leginkább abban különböztek az érintettek véleményétől, hogy a hozzászólások stílusa mennyire tekinthető súlyosnak, és mennyire korjelenségnek. Álláspontunk szerint az ilyen jellegű hozzászólások súlyát nem enyhíti, hogy „mindenki így beszél”, és hogy „ennyi erővel a fél iskola a bíróság előtt lehetne”.

A megbeszélés során a bejegyzések stílusán kívül a tartalmáról is szó esett. Panaszolt1 elmondása szerint nem gondolta komolyan a fenyegetést, „az ilyesmi mindennapos, és senki nem veszi komolyan”. A bíróság mérlegelte az esetet, és nem tekintette a megfogalmazottakat tényleges életveszélyes fenyegetésnek. A fenyegetés ténye mindazonáltal egyértelműen megállapítható, és elítélendő; a hozzászólás félelemkeltésre alkalmas.

A megbeszélés végére panaszolt1 úgy tűnik, belátta, hogy miért probléma ilyen

üzeneteket az üzenőfalra kirakni. Panaszolt2 elmondása szerint már korábban, az osztályfőnökökkel folytatott megbeszélés során megértette a fenti érveket.

Határozat: 1. Az Iskolabíróság döntése szerint panaszolt2 fegyelmi fokozatot nem kap, az igazolatlan hiányzás kezelésének problémáját az Iskolabíróság osztályfőnöki hatáskörbe utalja.

2. Panaszolt1 megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2012. június 15.

3. Panaszolt1-nek a határozat kézhezvételétől számított két héten belül újságikként formátumú írást kell készítenie két A/4-es oldal terjedelemben a Facebook-használat előnyeiről, hátrányairól, hasznáról, veszélyeiről. Az elkészült írást az Iskolabírósághoz kell benyújtania.

4. Panaszolt1 további feladata, hogy az ügyről irányított beszélgetést kell vezetnie az egyik osztályidőn. Erről előzetesen írásos tervezetet kell az osztályfőnököknek elkészítenie; utána pedig az Iskolabíróságnak írásban beszámolnia a foglalkozás menetéről, tapasztalatairól.

Indokolás: Az Iskolabíróság a Facebookon lezajlott beszélgetés stílusát és tartalmát is a Politechnikum értékeivel, valamint alapvető emberi értékekkel összeegyeztethetetlennek tartja. Panaszolt2-nek az ügygel kapcsolatos magatartását a bíróság pozitívnak értékelte, de részvételét a tárgyaláson a megbeszélés tartalma miatt hasznosnak ítélte.

2012 január 23.

az Iskolabíróság nevében: Regös Pál

The False Mirror, 1928 - Magritte

English Corner

Everything changed

You live in the present, I desire the past.
 You step forward, I am still there.
 I just stand here
 Because I yearn to go back.

Because there
 Everything was my happiness.
 What was important, stayed there.
 There is no today any more.

Everything changed
 You were some other kind, I was different.
 But I would do
 What I did then.

I regretted a lot of things
 But I have to look ahead.
 This is left so already,
 Because I think I moved on.

by Nora Sági (DolcEVita)

For this year's Haiku competition a lot of Poli students wrote haikus, and 47 have been selected and sent to the organizers in Sweden. Congratulations!

Haikus selection

Közgazdasági Politechnikum 2011

Father and his son
 Have a loud argument
 Because mom is dead

The soul is screaming
 there is nobody to hear
 It's not the only one

In a boring room
 I'm sitting and hear a shot
 It's not my business

by Péter Kurucz (Poligon)

Here is a competition,
 That I would like to win,
 Oh my God, help me!

My eyes are glittering,
 My mind is working,
 I'm sure it's an English lesson.

To speak or not to speak English,
 That is the question,
 That I have to ask.

Breaking up is like waking up,
 Making up is like dreaming up,
 This is the foundation.

by Nóra Sági (DolcEVita)

One lamp in the night,
Made me follow my way,
Find myself easily.

Writing and listening,
Doing this all day – insane
Wanna finish now!

Ginger bread, mulled wine,
Christmas feeling all around,
Love my family!

English words, phrases,
That's the language of the world.
You should learn that too!

Parched grass around me,
Dry fallen leaves in the forest,
Autumn's come again.

Polluted oceans,
More and more animals die,
Why don't you save them?

Orange, cinnamon,
Sugar, flour, egg and ginger,
Come and bake with me!

Was I too naughty?
No chocolate under the window.
Santa Claus wasn't here.

Awkward moment when
You can not say anything,
just: why is it me?

When dreams are better,
than reality, it is
so depressing for me.

I-touch, blacberry,
I-phone and the other things,
Where's this world going to?

by Hanna Philipp (MannA)

Widower under the rain
He's holding an umbrella
What's falling, is love.

by Vera Fényiász (HaRibó)

While I was walking
Suddenly a car hit me
the world became dark.

I was just waiting
But you didn't come to me
I still wait for you

by Zsófi Kelen (CarpediM)

The clocks say tick-tock
The time is slowly walking
I'm looking outside

Long streets around me
But the map tells the right way
I am in safety

by Eszti Szőnyei (MannA)

I hate all the lies
I hate when you're sad and cry
I will make you glad

When I see your eyes
I can look into your heart
I will see your mind.

What you wanna be
Where you want to go and be
Let's follow your heart

People in the world
Always running everywhere
Calm down and relax

by Márton Takács (Deja Vu)

Drugs, smoking, alcohol
I only ask this
Why are we doing it?

I'm sick, my cat is sad
He wants only love
The whole family is sick

by Marci Fehér (NOVA)

Finally, I caught it
It's like an angel coming by
And taking me to heaven

by Laura Bursits (CarpediM)

Beyond the mountains
In the valley down below
A stream is flowing

by Rebeka Nagy (CarpediM)

You can't see what you
did. You hurt me so, but I
don't care anymore.

by Zsó Hahn (MannA)

It is an odd day
When very weird things happen
I want to go to sleep

Winter is too cold
I would like an ice-cream, please
Is it possible?

by Réka Rónay (CarpediM)

The day is young
Everything is so complicated
Nobody understands me

by Eszter Szabó (CarpediM)

Tears in my eyes like
Raindrops in a cold morning,
Just falling ahead.

Don't ask me questions,
Don't try to understand me,
I'm a falling leaf.

I want to hate you,
You left me without answers,
I can not hate you.

Darkness around me,
There is winter in my soul,
Spring will never come.

Snowy Christmas time,
Happiness is all around,
At least for a day.

by Laura Lukács (MannA)

Night is almost here
The wolves are howling the moon
The wind is stronger

The birds are singing
But spring is far far away
So you have to wait

I love you so much
But I don't want to hurt you
I have to leave you

I love your pretty smile
I think you can love me too
Just don't lie to me

by Erik Niedermüller (MannA)

The town is dark
No one is in the street
I have baked a cake

by Fanni Deuringer (CarpediM)

Christmas is coming
I'm a bit shocked
Let me have some sleep

by Neszta Lehoczky (NOVA)

I've just drawn two lines
And looked up to the sky
My God, it's a picture.

by Miklós Markovics (CarpediM)

IRODALMI HÁZIVERSENY

A DECEMBERI KÉRDÉSEK MEGOLDÁSAI

I. Magyar festők

1. Czóbel Béla
2. Csók István
3. Csontváry Kosztká Tivadar
4. Egry József
5. Lotz Károly
6. Mednyánszky László
7. Munkácsy Mihály
8. Rippl-Rónai József
9. Székely Bertalan
10. Szinyei Merse Pál
11. Szőnyi István

III. Szigetek

1. Grönland
2. Hawaii
3. Jáva
4. Korzika
5. Madagaszkár
6. Szardínia
7. Szent Ilona
8. Szicília
9. Új-Kaledónia
10. Zöld-foki-szigetek

II. Híres uralkodók

1. Aba Sámuel
2. Ferenc József
3. Jagello Ulászló
4. Kis Pippin
5. Könyves Kálmán
6. Macbeth
7. Nagy Sándor
8. Oroszlánszívű Richárd
9. Szent István
10. Szép Fülöp
11. Szulejmán

IV. Budapest részei

1. Árpádföld
2. Erzsébetváros
3. Nagytétény
4. Naphegy
5. Óbuda
6. Pesthidegkút
7. Rózsadomb
8. Tabán
9. Vizafogó
10. Zugliget

Megfejtők:

Alpár Anna (HaRibó), BÉRES-MOLNÁR GERGŐ (NEON), Csányi Dániel (ZÓNA), CSENDÉS MÁRK (POLIGON), Cser Bence (CLASS), Fülöp Máté (ZÓNA), Korbely Krisztián (CLASS), Kozányi Hédi (SZÍNE-JÁVA), Macudzinski Elza (CLASS), Majer Mirtill (DolceVita), Németh Bálint (NEON), Száli Kristóf (CLASS), Szécsi Barnabás, Szőnyi Eszter, Török Anita (MANNA)

GRATULÁLOK!

Újévi forduló

BEADÁSI HATÁRIDŐ: 2012. FEBRUÁR 13. (HÉTFŐ)

Az alábbi feladatok Tóth Krisztina: *A tolltartó* című novellájához készültek. (A következő oldalon megtalálod a szöveget.)

1. Mi a címe annak a novelláskötetnek, amelybe ez a mű is tartozik? (Az iskolai könyvtárban megtalálod.) Hogyan jelenik meg ez a cím a novellák alcímében? 2 pont
2. Milyen elbeszélői nézőpontot választott az író? 1 pont
3. Milyen szagok töltötték be az iskola épületét? 2 pont
4. Milyen rituálét végeztek a gyerekek a testnevelés órai lépcsőzés közben? 2 pont
5. Ki lökte el Rudas Rolandot a) az elbeszélő szerint; b) Rudas szerint? 2 pont
6. Milyen művészeti ágból vette át az író a „kimerevített pillanat” szakkifejezést?
1 pont
7. Mekkora a fák koronája? 1 pont
8. Milyen megtiszteltetés érte az iskolát, mire készültek a gyerekek? 2 pont
9. Milyen különleges tárgyai voltak Janák Kingának? 5 pont
10. Miért vállalta magára az elbeszélő a lopást? 2 pont
11. A bűn és a bűnhődés motívuma gyakran előfordul az irodalomban. Említs három művet szerzővel együtt ebből a témakörből! 6 pont
12. A novella szerzője, Tóth Krisztina eredetileg nem a szépirodalommal foglalkozott. Milyen nem irodalmi végzettséggel rendelkezik? 1 pont
13. Milyen nyelv játszik még nagy szerepet az életében a magyaron kívül? 1 pont
14. Először inkább verseit kedvelték meg a kortárs irodalom rajongói. Mely mű (szerző, műcím) parafrázisa a következő vers, illetve az abból származó részlet? 2 pont

„Harminckettő hogy telhetett?
 Hogy múltak el napok, hetek?
 Letelt,
 s hitelt
 nemigen ad már a jelen.
 Nem voltam benne még jelen,
 úgy múlt
 a múlt”
15. Említs két olyan napi- vagy hetilapot, ahol megjelentek Tóth Krisztina művei! 2 pont
16. Az írónek van egy *Teiresziasz* című novellája. Melyik metrómegállóban található egy ezzel azonos című szobor? Ki az alkotója? 2 pont
17. Nevez meg három irodalmi művet (szerző, műcím), ahol szerepel Teiresziasz alakja! 6 pont

Tóth Krisztina: A tolltartó

Az indigókék iskolaköpenyek és indigókékbe csomagolt füzetek és könyvek korában voltam gyerek. A hatalmas iskolaépületet mindig betöltötte az ebédlőből felszivárgó főzelelékszag, ami elkeveredett a tornaterem pállott gyerekest- és tornacipőgumi-szagával. A földszinti visszhangos, neonfényes hodály egyébként óriási mérete ellenére se tudta kiszolgálni az ide járó több száz diákot: ha egyszerre több osztálynak volt testnevelésórája, az egyik csapat mindig lépcsőzött. Az épület jobb oldalán libasorban futva felmentünk a másodikra, majd a széles és hosszú összekötő folyosón átszaladtunk a hátsó lépcsőhöz, és a baloldalon ismét le. Aztán újra. Hatszor, hétszer, nyolcszor, kilencszer, amíg a dupla tornaóra véget nem ért, amíg az egykedvűen futó sűrű mükölépcső fokai csipős izzadságtól elhomályosuló szemük előtt össze nem futottak egyetlen végtelen mozgólépcsővé. A köröket az újra és újra feltűnő minták és kopások jelezték, hat, hét, nyolc, kilenc, hatodszorra látom a hasadékot, hetedszer jön a levált sarkú fok, nyolcadszor a kutyafej, kilencedszer a bölcsőforma kiöblösödés. A felső emeleten a hátsó lépcső előtt megtorpanva mindenki pihenhetett pár másodpercet, sípólva fújattak még a legjobb futók is, a tizedik körnél pedig már senki se simogatta meg Nógrádi Sándor bronzfejének kifényesedett búbját, ami egyébként olyannyira kézre esett a fordulóban.

A végén felsorakoztunk az udvaron, osztály vigyázz. Kivörösödött combok, szederjesre pirult arcok, lecsúszott zoknik. A lányok az oldalukat fogták, a fiúk káromkodtak, a Gulyás a betonra köpött. Igazodj, egy vonalba sorolódott a cipők gumiorra a két nagy gesztenyefa között. Egészségetekre. Pihenj, oszolj.

A jobb oldali, ebédlő felé eső fa gyökerei felnyomták a burkolatot, a repedésekben megtelepedett pár szál fű, szünetben azzal piszkálgattam a hangyákat. Itt esett el tavaly a Rudas. Fogóztunk, rohángáltunk a méteres törzs körül, aztán én átfutottam a túlsó oldalra, ahol a magas téglafal fölött a szomszéd bérház gangjára lehetett látni. Rudas Roland kibukkant a fa mögül, ruháját gyerekekhez próbálták elérni, de ő meglódult, és hirtelen kanyarral irányt akart váltani, amikor egyensúlyát veszítve végigvágódott a földön.

Rögtön felállt, hátránézett, és közben mintha nevetett volna, szétnyílt a szája, de aztán messziről is látható volt, ahogy hirtelen előnti az arcát a vér. Döbbenet bámultam, egyre többen gyűltek köré, papír zsebkendőt nyújtottak neki, ő meg a száját fogva hajlongott: úgy figyeltem a zsbongó jelenetet, mint valami lassított némafil-

met, amelynek valami véletlen folytán az összes szereplőjét ismerem. A letört fog helyére később egy nagy, sárgás, gyerekfogaihoz egyáltalán nem illő korona került. Amikor huszonöt évvel később felnőttként összetalálkoztam vele, fürkészsze kerestem az arcában a gyerekkorunkból ismerős diszsonanciát, hiányzott az aránytalan és fénytelen fog, ami a balesettől kezdve hozzátartozott a mosolyához.

Ki lökte el a Rudast?, kérdezte Vera néni. Hirtelen elcsöndesedtünk, húsz megszeppent gyerek bámult egymásra, hogy akkor most mi lesz. Rudas fölemelte vértől és könnytől maszatos arcát, végignézett rajtunk, tünődött, ide-oda ugrált a tekintete, mint máskor a két szemközti kőfal között pattogó bőrfoci. Álltunk körben, a tekintet még mindig bizonytalanul hintázott a fejek felett, aztán megállapodott rajtam. Hosszú, kitarított pillanat volt, farkasszemet néztünk az üres levegőn át, és közben nem éreztem semmit, hacsak azt nem, hogy vannak történetek és közben van sors, s hogy ennek a bizonyos sorsnak olykor semmi köze sincs magukhoz a történetekhez, hogy a sorsnak saját történetei vannak és saját ideje, s hogy ez az idő megállt, csak a szívem dobog erősen, már nem a futástól, nem, inkább attól a valamitől, amit az előbb sorsnak neveztem, de amit akkor még sehogyan, inkább csak afféle sejtelem volt, megézés, amely nem engedte se lesütni, se elkapni a szemem az alatt az órákig tartó pillanat alatt. Aztán a fehér gyerekkar váratlanul a levegőbe emelkedett és a kéz rám mutatott. A nevemet hallottam, azt a nevet, amire általában fel kellett állnom a padból, ki kellett lépnem, és a névhez tartozó test hangján meg kellett szólalnom: jelen. Ez hát a jelen, ez a valószínűtlenül tág udvar a gesztenyefákkal és a levegőn át rám mutató kézzel, a név pedig immár örökre és megváltoztathatatlanul azt a személyt fogja jelölni, aki a Rudas Rolandot fellökte, aki hallgatott makacsul és egyre csak a szétfutó gyökereket nézte, mert sose tudta elképzelni, amit biológiaórán tanultak, hogy a felszín alatt a fáknek ugyanakkora gyökereink van, mint maga a korona. Sose tudta elképzelni ezt a tükörvilágot, hogy a kártyalapok szimmetriája szerint hogyan terül szét a föld alatti ágbogás televény, a férgektől és hemzsegő lárvákkal teli túlvilági árnyéklomb. A névhez tartozó test később is hallgatott, a tanári kérdésekre megátalkodott csönddel és rezzenéstelen, üres tekintettel válaszolt, a nevet pedig olyan rendetlenül és feledékenyen kezdte viselni, mint a kardigánt és tornazsákot, amelyeket minduntalan otffejtett valahol. Szereplője lett annak az iskolaudvaron látott fura filmnek, amelyet az Én látott, amelyben Ő bűnösnek találtatott, s amelyet immár nekem, a névnek kellett folytatnom az egyformán indigókék napok során át.

Énekórán a hozzám tartozó nevet énekelni kellett. Röhejesnek és megalázónak találtam, semmi hangom nem volt, de elénekeltem, ha szólítottak. Márpedig szólítottak, a Szilágyi után én következtem. A padon egyvonalban feküdt egymáson az Ötfokú zene és a Háromszázharminchárom olvasógyakorlat. Ma énekkari próba lesz, jelentette be Laci bácsi, mind a három osztály itt marad. Lemegyünk a tornaterembe.

A holmiját mindenki odafent hagyta, bezúfolódtunk odalent az ugrózsámolyok és összetekert gumiszőnyegek közé. Hangoskodtunk, vártunk, voltak, akik elkezdtek a bordásfalra mászni, valahonnan előkerült egy medicinlabda is. Készülnünk kellett az év végi műsorra, a kerületi iskolák közül minket ért az a megtiszteltetés, hogy műsort adhattunk a Vörös Csillag moziban a kitüntetések kiosztása előtt. Osztály vigyázz. Sorako-

zó. Itt nem lehet próbálni, mégiscsak visszamegyünk a fönti terembe, majd behozunk a többi osztályból székeket.

Leültem fönt az egyik hátsó padba. Tömeg volt, negyedóra is beletelt, amíg mindenki becsoszogott a székével és helyet talált. Feri bácsi a nyitott ajtó előtt sustorgott, mellette állt Magdi néni, a másik énektanár, meg a Janák Kinga a céből. Valamiért nem jöttek be. A Kingát mindenki ismerte, az apukája híres ember volt, politikus. Sokszor eljött az iskolánkba, az igazgató néniével együtt koszorúztak, a Kingának pedig csupa olyan holmija volt, ami nálunk az ában is csak keveseknek. Volt például kijelzős karórája, illatos radírja, színes műanyag fűzetborítói, amiket az apukája hozott külföldről. És volt mágneses tolltartója, ami nálunk csak a Mártának. A mágneses tolltartó híre egyébként előbb ért el hozzánk, mint maga a tolltartó, és én valamiért azt képzeltem, hogy az ilyen tolltartóba mágnessel kell berakni a ceruzákat. De nem: a mágneses tolltartó egy műanyag dobozka volt, aminek a fedelét kis mágnessel lehetett rögzíteni. Belül apró fakkok voltak, külön a tollnak, külön a ceruzának és a radírnak. A fényes műanyagon felül egy kép volt, a Mártién egy sárga kacsza, a Janák Kingaén pedig Walt Disney Hófehérkéje a törpékkel. Ez lehetetlenül szép volt, elképzelhetetlenül, pazarul elegáns. És ahogyan szünetben elpakolta a cuccait: amikor az ő termükbe mentünk, egy hanyag mozdulattal betette a tollat és rákattintotta a tolltartóra a fedelet, mint a nagyon elegáns felnőtt nő, akik végtelen bájjal helyezik napszemüvegüket vissza a kis piros műbőrtojtokba. Rózsaszín papírzsebkendő-tartója is volt, mindig abból vette elő a papírzsepet, és persze szőlőzsírja, amivel szünetben zsebtükörben rúszozta a száját.

Mért nem jönnek már. Feri bácsi benézett, az arca komoly volt. Aztán bejöttek libasorban, a Kinga a két tanár között, kezében a táskája. Megálltak elől, végignéztek a három osztályon, a vigyázz után pedig állva kellett maradnunk.

Hogy nagyon komoly dolog történt. Ami mindnyájunkat érint, sajnos. Hogy szomorú dolog ez, de közösen kell megbeszelnünk, hiszen ez a három ötödikes osztály volt csak itt, amikor levonultunk a tornaterembe. A Janák Kingának ugyanis eltűnt a tolltartója. Ellopták.

Na, a próbának annyi. Ültünk némán a teremben, Feri bácsi végeláthatatlan ritmusban járt fel-alá, és közben magyarázott. A bűnös itt ül közöttünk. Ha bevallja, amit tett, számíthat a többiek megértésére és bocsánatára. Mindnyájunknak vannak gyenge pillanatai, de kellő önfegyelmel, önkritikával és a közösségbe vetett bizalommal ezek a kísértések legyőzhetők. Mindnyájan hibázhatunk, a gyöngesség önmagában még nem megbocsáthatatlan, ha azonban további hazugsággal tetézzük a becstelenséget, örökre eljátszhatjuk pajtásaink és tanáraink bizalmát. Hogy ő lehetőséget adhatna a bűnösnek, hogy miután hazamegyünk, a tanári asztalra tegye vissza a tolltartót, de éppen azt a lehetőséget szeretné felkínálni a tolvajnak, hogy a közösségtől nyerjen bűnbocsánatot és mindnyájunk előtt gyakoroljon önkritikát. Addig innen haza nem megyünk, mondta Feri bácsi, amíg a tolltartó meg nem kerül.

Az énekkari próba elmaradt, ültünk a csukott ablakok mögött. Egy pissenést ne halljak. Melyik volt az. Nekem van időm, én már ebédeltem. Közben elmúlt egy óra, az ebédlőben ott álltak a műanyagkancsók és a hűlő leves, mi pedig hátra tett kézzel ültünk

a teremben, és közben kétszer is kicsöngettek. Helyes, mondta Feri bácsi, ha ezt akarjátok, ám legyen. Ha valaki tudja, hogy ki a bűnös és fedezi, az maga is bünt követ el, és méltó a közösség megvetésére.

Én ráerek. Ma egyébként mákos tészta volt, biztosan nem szeretitek. A hatodikosok kint vannak az udvaron, ti is lemehtétek focizni, ha végre észre tértétek. Ne firkálgass, mert letöröm a kezed. Töltőceruza? Na ezt most szépen elteszem, majd bizonyítványosztás után visszakapod.

Nos, van valakinek ötlete?

A Janák Kinga hátul ült, ő is meg volt szeppenve, láthatólag bánta már az egész tolltar-tóügyet. A teremben fülledt volt a levegő, izzadtunk, egyre többen kéredeztek ki pisil-ni, Feri bácsi az órájával mérte, hogy két perc alatt visszaér-e az illető. Táncoltak a csil-logó porszemek a levegőben, nézegettem a kezemet, a firkákat a padon, a keresztszemes hímzést a függönyön, a sápadtan futó, kevés levelű pletykát a foltos cserépben. Dőlt be a májusi forró fény az ablakokon, a túloldali udvar zsongása és az utca zaja összekevere-dett a fejfájdítóan hosszú benti csenddel, elviselhetetlen volt a kovácsoltvas virágtartó, a lemezjátszóállvány, a fekete tábla, elviselhetetlenek voltak a padlón a linóleum félméte-renként ismétlődő zöld, amorf figurái, elviselhetetlen volt a jelen, a jövő, a múlt, eléne-kelt nevem a füzetek vignettáján, elviselhetetlen volt a levegőtlen émelység, a zacskóba fülledt tízórai és a verejtéktől átítatott nejlonköpenyek szaga, a nyolcvan gyerek lélegze-tétől súlyos, krétaporos, meleg levegő.

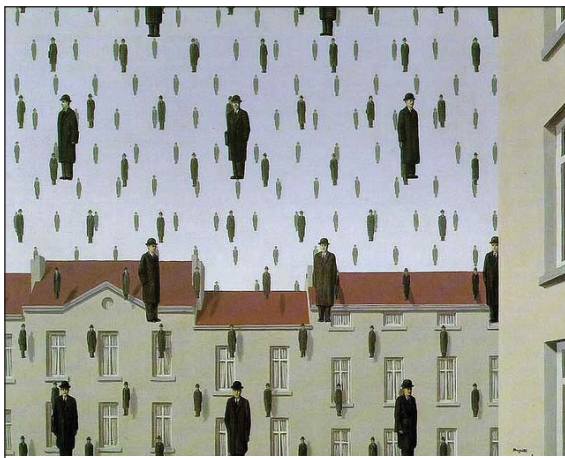
Utoljára kérdezem, mondta Feri bácsi, és az órájára pillantott.

Nem tudtam, hány óra lehet, de azt valahogy megsejtettem, hogy az idő megállt, hogy soha többé nem lehet visszaforgatni a percek, hogy valami titokzatos erő az örök je-len terébe zárt bennünket, és ha mindez nem is fogalmazódott meg akkor ilyen világo-san egyre elnehezülő fejemben, annyit azért megsejtettem, hogy a hozzám tartozó név erő, amely véget vethetne ennek a kimerevített pillanatnak, hogy az események nagyobb láncolatában elvész a személy jelentősége, hogy aki bűnös, az bűnösnek született, csele-kedeteit tekintve szabad hát, mert bármit tesz is, a történetek térképen mindig egyazon úton halad úgyis. Hogy akár én is lehettem volna, ki tudja. Hogy ta-lán valamikor, egy másik törté-netben, én voltam az.

Hosszú pillanatnak tűnt, ahogy felállt a hozzám tartozó idegen test a padban, megvárta, amíg minden szem részegeződik, majd idegen hangomon kimondta, hogy végre véget érjen a levegőt-len jelen, és hazamehessünk:

Én voltam az.

Megjelent: Beszélő, 2005. júni-us-július, (10. évfolyam 6. szám)

JOKER portfóliók

A JOKER osztály első féléves modulja a Nyelvtan költészete - költészet nyelvtana, amelyben a versek világa állt a középpontban. Zárásul egy portfóliót készítettek a diákok, amelyben számos verses feladat közül lehetett választani. Ezek a művek mintára készültek, de így is a játékosság mellett az önkifejezés méltó alkotásai lettek. Szeretettel ajánljuk az olvasóknak!

Hartmann Ibolya

Kosztolányi Dezső: Októberi táj

Piros levéltől vérző venyigék.
A sárga csöndben lázas vallomások.
Szavak. Kiáltó, lángoló igék.

Téli táj

Fehér hótól izzadó szürkeség.
Az üres csöndben reszkető fák.
Nap. Sírva olvadó hó és jég.
Pumer Ádám

Téli táj

Fehér hóval bevont magas hegyek.
Csupasz fákról lelógó nagy jégcsapok.
Sűrű ködtől nem látni az eget.
Galambos Dávid

Téli táj

Hófehér paplanba rejtett vidék.
A szürke ködben hangos károgások.
Fagy. Vacogó, bujdosó állatok.

Medvebocs

Téli táj

Szívbe markoló hideg; havas táj.
Csillogó miriád hópéhely minden.
Utca. Házak, fények, gondolatok.

Lukács Luca

Decemberi táj

Szép havas tájon suhanó szánkó.
Ünneplő családok, díszített fenyők.
Bent a jó meleg, kint a zimankó.

Ezio Auditore Da Firenze

Élet

Élet. Kínoz, örömet ad. Kifürkészhetetlen. Lassan botorkál. Száguld és nem áll meg. Ölében visz a semmi felé. Ad és elvesz. Ellenállást nem tűr. Dédelget. Sötétbe taszít.

Az élet

Megszületik, sír. Növekszik, gyarapodik. Elindul, elesik, felmászik, leesik. Homokozik, hintázik, játszik. Ír, olvas, számol. Bulizik, csajozik. Dolgozik. Őszül, öregszik. Elalszik.

Boldogság, öröm. Evés, alvás. Totyogó kisgyerek. Kisautó, baba. Iskola, dolgozat. Disco, pia, szórakozás. Munka, család. Fájdó láb, romló szem, betegségek. Elmúlás.

Galambos Dávid

Babist Mihály: Messze...messze...

Spanyolhon. Tarka hímü rét.
Tört árnyat nyujt a minarét.
Bus donna barna balkonon
mereng a bibor alkonyon.

Olaszhon. Göndör fellegek.
Sötét ég lanyhul fülleteg.
Szökőkut véze fölbuzog.
Tört márvány, fáradt mirtuszok.

Göröghon. Szirtek, régi rom,
ködöt pipáló bús orom.
A lég sűrű, a föld kopár.
Nyáj, pásztorok, fenyő, gyopár.

Svájc. Zerge, bércek, szédület.
Sikló. Major felhők felett.
Sötétzöld völgyek, jégmező:
Harapni friss a levegő.

Némethon. Város, régi ház:
emeletes tető, faváz.
Cégérek, kancsók, ó kutak,
hizott polgárok, szűk utak.

Frankhon. Vidám, könnyelmű nép.
Mennyi kirakat, mennyi kép!
Mekkora nyüzsgés, mennyi hang:
masina, csengő, kürt, harang.

Angolhon. Hidak és ködök.
Sok kormos kémény füstölög.
Kastélyok, parkok, lapdatér,
mért legelőkön nyáj kövér.

Svédhon. Csipkézve hull a fjord,
sötétkék vízbe durva folt.
Nagy fák és kristálytengerek,
nagycarcu szőke emberek.

Ó mennyi város, mennyi nép,
Ó mennyi messze szép vidék!
Rabsorsom milyen mostoha,
hogy mind nem láthatom soha!

Magyarhon. Egy nagy pusztaság.
Gémeskút, ménesek, tanyák.
Gulyás és jó bor nem ritka,
ez a népszerűség titka.

Osztrákhon. Jó magas hegyek.
Síelni csak oda megyek.
Szép porták, tehének, farmok.
Császári kastélyok, parkok.

Horváthon. Napsütés, tenger.
Nyaranta sok itt az ember.
Aprócska szigetek, öböl.
Szűk utcák, házikók kőből.

Magyarhon. Erdők és mezők.
Szürkemarhák s legelők.
Mennyi gyönyörű borvidék.
Befagyott Balatonon lék.

Horváthon. Hullámozó tenger.
Romokon járkáló ember.
Levendula, füge, pálma.
Csodálatos illat vár ma.

Állathon. Kutyák, madarak.
Rágcsálók, macskák és lovak.
Mennyi ember, mennyi állat!
Itt bizony soha nincs bánat.

Medvebocs

Magyarhon. Duna és Tisza,
Partjainál szarvasmarha.
Alföldek és termálvizek.
Hagymás és zsíros ételek.

Magyar hon. Síkságos vidék.
Jaj, de szép e kép!
Búzamező és legelő.
És persze nagyon sok fertő.

Szolnoki Lea

Gödhon. Játszótér, étterem.
A kis erdő itt végtelen.
A Duna kék és nagyon szép.
Jaj de kedves a gödi nép.

Kína. Koszos, de mégis szép.
Ott a híres agyagsereg.
Két fő folyója: „sárga”, „kék”.
Olcsó munkaerő meg rizs.

Lukács Luca

Magyarhon zsenikben gazdag
Rubik Ernő kockát farag
Mind a szigeten bulizunk
Quimby számokat dúdolunk.

Svájc. Zölde, havas pusztaság.
Toblerone, csokifondü.
A svájci csoki, jaj de jó!
Rolex óra és sok bankó.

Ezio Auditore Da Firenze

Kuba. Szivar és kék tenger.
Fehér homok, kubai rum.
Csomó polgár, kik szegények.
És szép nevezetességek.

„No Name”

Vörösmarty Mihály: A Guttenberg-albumba

*Majd ha kifárad az éj s hazug álmok papjai szűnnek
S a kitörő napfény nem terem áltudományt;
Majd ha kihull a kard az erőszak durva kezéből
S a szent béke korát nem cudarítja gyilok;
Majd ha baromból s ördögből a népszaroló dús
S a nyomorú pór nép emberiségre javúl;
Majd ha világosság terjed ki keletre nyugatról
És áldozni tudó szív nemesíti az észet;
Majd ha tanácsot tart a föld népsége magával
És eget ostromló hangokon összekiált,
S a zajból egy szó válik ki dörögve: „igazság!”
S e rég várt követét végre leküldi az ég:
Az lesz csak méltó diadal számodra, nevedhez
Méltó emlékjelt akkoron ád a világ.*

Akkor lesz jobb világ

Majd ha az emberek szeretik egymást
 S tisztelik, becsülik az idősebbeket,
 Majd ha az emberek pontosan dolgoznak
 S a metrók, vonatok így nem késnek
 Majd ha az emberek szeretik az állatokat
 S beveszik őket mindennapos életükbe
 Majd ha az embereknek fontos lesz a bolygójuk
 És nem szennyezik azt mindenfélével,
 Majd ha a bűnözők magukba szállnak
 És mikor kijönnek a börtönből, új életet kezdenek
 S mindenki lényegében véve: Jó ember lesz!
 S ez a rég várt dolog elhozza a boldogságot
 Az lesz csak a jó világ, ami jót cselekszik
 Akkor lesz méltó gazdája a bolygónknak.

Ágoston Zsuzsa

Majd ha az emberek nem akarnak többet ölni,
 S ha a fájdalom többé már nincs ott mindenütt!
 Majd ha az ég nem akar többé a fejünkre hullani,
 S ha a villámok többé nem fenyegetnek!
 Majd ha az életek többé összetartanak,
 S nem hullanak szét egy széllelésre!
 Majd ha a fény elég hatalmas lesz,
 S képes lesz majd áttörni a sötét falakat!
 Majd ha a folyók nem apadnak ki,
 S ha az állatok a füves pusztán élnek!
 Majd ha az emberek nem akarnak többé másnak tűnni,
 S elfogadják igazi valójukat!
 Majd ha ez mind egyszer bekövetkezik, s mindenki boldogan él,
 Akkor számomra elfogadhatóvá válik ez a világ!

Báthori Emese

Elképzelt világom

Ha majd megszűnnek a harcok és a verekedések
 S az emberek egymást nem lopják meg,
 Ha majd csúfolás helyett segítik és elfogadják egymást
 S nem beszél senki csúnyán
 Ha majd mindenki betartja a szabályokat
 S nem üvöltözik az utcán éjszaka,
 Ha majd az emberek nem lökik fel egymást a járműveken
 S nem dobálják el a szemetet
 Ha majd jól él a szorgalmas
 S nem lesz kolduló és hajléktalan
 Ha majd nem éheznek az emberek
 S nem betegségben vagy balesetben hálnak meg
 Akkor lennék a világgal elégedett.

Juhász Orsolya

Világ

Majd ha a környezetszennyezés és kapzsiság megszűnik,
 S a tavak, folyók kristálytiszták lesznek;
 Majd ha az ember átengedi a föld egy részét az állatoknak,
 S a növények nem pusztulnak el a mérgektől;
 Majd ha a városok valóban szépek lesznek:
 Növényektől és tiszta levegőtől duzzadnak;
 Majd ha az emberiség nem sajnálja a pénzt,
 S nem veszi el azt, ami nem őt illeti;
 Majd ha az ember nem bűnhődik azért,
 Amit nem követett el;
 Majd ha az igazság legyőzi ellentétét,
 S nem lesz hazugság és ármány;
 Majd ha bűnhődik, akinek bűnhődnie kell,
 S jó magaviselet miatt nem engedik el hamarabb;
 Akkor lesz jó hely a Föld;
 S én akkor leszek elégedett.

Noel

Vágyak

Majd ha újra láthatom s magamhoz szoríthatom
 S nem kell attól félnem hogy hangját többé nem hallom;
 Majd ha az emlékeket magam mögött hagyom
 S cserébe a kiutat kapom;
 Majd ha levetem végre álarcomat
 S nem kell megjártszanom magamat;
 Majd ha kilépek a depresszióból
 S végre önmagam leszek;
 Majd ha észreveszem, hogy a világ szép
 És van miért élnem,
 S ha majd érzem, valaki tényleg szeret engem
 S örökké mellettem lenne
 Akkor majd tényleg boldog leszek
 Örökre csak vele.

Lukács Luca

Majd ha hazaérek, és az első dologom a házi megcsinálása lesz,
 majd a többet tanulok, majd ha minden nap gitározok egy órát,
 majd ha minden héten tanulok minimum egy óra koreait,
 majd ha háromszor megyek edzésre egy héten,
 majd ha éjjel előtt el tudok aludni, majd ha megeszem a gombát és a halat,
 majd ha kevesebbet gépezek, majd jobban kijövök a nővéremmel,
 majd ha lesz időm rajzolni, majd megtanulok egy lábról szaltózni,
 majd ha nem hagyok mindent az utolsó pillanatra, majd ha jobban tudok koncentrálni,
 majd ha kész leszek a portfólióval,
 akkor leszek elégedett magammal.

Ezio Auditore Da Firenze

Fazekas Júlia: Egy szubjektív objektív

1.

Mesélj, mesélj nekem, te drága!
 Dalolj most valódit, igazat!
 S míg az óra éjfél járva
 Kineveti régmúltadat,
 Azt a boldog gyermekkacajt,
 Ki mit bánta, hogy más mit akart,
 Ki könyvet evett vacsorára
 S rózsaszín rímeket majszolva
 Reggelig repült tovább.
 Hát mutasd azt a képeskönyvet,
 A sok dagerrotípiát,
 S egy szubjektív objektíven át
 Nézzük együtt, csendesen.

2.

Miskolcon gyerekként tudtam
 Még faragni vajmi rímet,
 s most nevetek mégis, hogyan
 hihettük, hogy többet érek.

Mert álmodtam Budapestet
 Meg a végtelen kék Dunát,
 és ott olyan szépnak tetszett,
 olyan szép kéknek a világ.

Szertefoszlatták a vágyat,
 S a kacér égszínkép lepkét
 üres utcák, szürke házak
 önző szörnyeteggé tették.

3.

Vadul hajsoltam a boldogságot,
 És most mindenkit kiszolgálók,
 Kít így, kít úgy, folyton mosolyogva,
 Kajánul tűr az éj pillangója.

„Nem sejtéd, hogy zsarnokod öleled?”
 „Leheletem nedves csókért remeg.”

„Ne szoríts úgy, ne szoríts úgy, kérlek,
Még megfojtlak, ha hangosan kéred.”

S kire biztos hideg szerelmet mért
– Felégek majd egészen semmiért.
S ha elnyeltem zilált sóhajokat,
Róla álmodom, őrizd álmomat!

4.

Holdsugaras éjszakán álmodok én rólad,
Mikor viharfelhők kergetik a holdat.
És míg csendben alszol, én csendben csókolom
Oly távoli arcod, édes professzorom.
Tudod, a csók habcsók, nem valódi, édes,
Habos cukormáz az a tejszín krémjéhez,
Túlcukrozott tejben úszkáló költemény,
Mit neked írok csak cukrászdánk szegletén.
Édes-mézes titkom nem tudod meg soha,
Jól elrejtettelek bűvös verssorokba,
Nárciszos fiókban őrzöm addig neked,
Míg masnis csomagom egyszer megnézheted.

5.

De az álmok éppen attól szépek,
Hogy Isten ments, hogy elkaphasd őket.
Így hát zsebre teszek, mint kabalát,
Hogy zöld mosolyod mindig járjon át,
Hiszen a valóság mint csalfa nő
Rohan, kifut alólunk a jövő
És az idő úgy kerget, kavarog,
Hogy megfojtják egymást az évszakok.
S a pénz lüktető futószalagja
A sok sóhajt aprítóba hajtja.
Bádogkönnytől úgy folynak az utcák,
Hajszálunkon az elektromosság.

6.

Majd átlagos átlagember leszek,
Sötét utcákon bógatva sétálok,
Szétmarcangolok minden délibábot,
Nem is siratlak, szép emlékezet.

Egy „Közepes” árucikké válik –
 Fűzfapoéta megenne akármit.
 Neonsontjai zörögnek az éjben
 Kifacsarták az ég tejszínkrémjében.

Bovaryné vagyok. Leveleimet
 Írom egy arctalan, messzi férfinék,
 Párizs is csak homályos síkidom,

Zavart ziláltan lovaskocsizom.

7.

Eltűnő illúziók, nem marad
 Már semmi a délibábokból? Ugyan!
 Varázslatos valóság bugyraiban
 Éled az igaz mindennapokat.

Ha nem is költő, nem bánja, csendesen
 Éjfél megakad kék tekinteten.
 Azúr tengerébe verseket rajzol
 Egy mályvaszínű régi pillanatról.

És ahol angyalok keringőznek,
 Ott tartjuk majd mézes menyegzőnket.
 Fodros felhők szövik hófehér ruhámat,

Csókolj, pegazusunk végtelenbe vágat.

8.

Lehet, hogy hab vagyok, kit hullámok dobálnak,
 Lehet, hangom adtam tenger boszorkányának,
 Lehet, hogy kócos szél egy északi éjszakán,
 Lehet torz repedés régi építmény falán.
 Lehet suttogó halk sóhajtó lehelet,
 Lehet simogatás, mi egy lány arcán remeg,
 Lehet, hogy hitetlen kristálypalack börtönöm
 majd szalamandraként tükörszilánkká töröm.

Lehet, beton vagyok, min ólomszívem reszket,
 Lehet súlyos inga, kit hajtanak a percek,
 Lehet forró örvény hús jégtáblád tengerén
 – de száz álarc közül nem, egyik sem az enyém.

9.

Száz harang énekel fűzfalevelen,
 Lángoló jégtáblák között hajó pihen.
 Fátyolos mosolyok tánca öleli át,
 Ezüst fényben úsznak az aszteroidák.

Én szomjan halok a tenger vize mellett.

Felejts el, felejts el az emlékeidet!
 De akkor mellém ülsz, nyalókát dugsz a számba,
 Párnára hajlunk, sós víz áramlatára.

Pörögj, pörögj, piperkóc mutató!
 Forogj, forogj, mámoros altató!
 Merülj el, merülj el idő tengerébe!
 Ugorjunk, ugorjunk a sodrás mélyére!

10.

S ha letekintünk a bíborpír felhőkből,
 Láthatjuk, a hajnal holdsugarat őröl.

Mért jöttem hát? Hogy álmoktól részegen
 Szavaim porrá tiporja a történelem?

És miért gyötör még, miért nem enged,
 Már oly távoli és titkos szerelmed?

Költő nem leszek, de a szürke évek
 Cafatokra tépik a tengeri képet.

Akkor inkább eladom a lelkem
 – Szelíd suttogás párás leheleten.

De álmodért? Oly szerényen mérik e bért
 A göndör ördög megbilincselte menyasszonyaként.

11.

Az itt és a végtelen lobogva lángol,
 Vértörös festményed ez mámoros távol.
 Égő Budapestről felszállnak a lelkek,
 Kéjtől búgnak elhagyott csókok, szerelmek.
 Hűvös bilincs csukódik barack csuklóra,
 Borzongva kacag a kakukkos óra.
 Szárnyas disznóságokat nyerhetsz a kártyán,
 Úrnő vagyok a Sátán álarcos bálján.
 Vértörös ruhám csak forog-forog körbe,
 Ambróziacsókom elaltat örökre.
 Ében rózsaszirmot mind eltiportam,
 Medvetáncot járok bűvös Babilonban.

12.

Hát mesélj, mesélj nekem, édes!
 Megérte ez a legeslegjobb világ?
 Vagy egy új idő Pangloss professzorát
 Már becsapva kergetik a kergető évek?
 Hát mondj búcsút, köszönj el! Hogy ég veled,
 Te ősi játék, te szép Budapest, te gyönyörű álom!
 Segíts újra légneművé válnom,
 És újra a mögé a csillag mögé szállnom,
 Ahol már nem húznak le a szótlan sejtek,
 Hogy a tündérek csilingelve visszhangozzák
 Az örök kérdés édes dallamát,
 Hogy mért nem álmodsz soha, édes emlékezet?

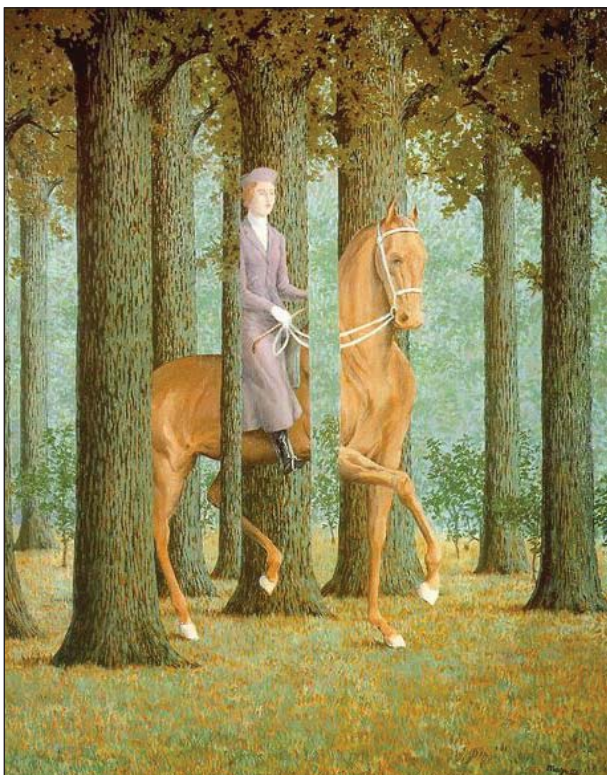
PÁLYÁZAT

Egypercesek színpadra!

Pályázati felhívás középiskolásoknak

Örkény István születésének 100. évfordulója tiszteletére az Országos Színháztörténeti Múzeum és Intézet (OSZMI) versenyt hirdet középiskolás diákok számára.

A szerző „Egyperces novelláiból” szabadon válogatva színpadi produkciókat várunk maximum 15 percben, tetszőleges stílusban. Az értékelésnél fő szempont, hogy a szerzői életműhöz méltó és humorban gazdag előadások szülessenek. Az elkészült alkotásokat kérjük DVD-n eljuttatni az OSZMI címére. A jelentkezés függvényében tervezünk előzetes megnézéseket. Ezek részleteiről később adunk tájékoztatást.

A verseny menete:

- Jelentkezési határidő: 2012. február 15. (telefonon vagy e-mailen)
- Az elkészült produkciók (DVD) beérkezési határideje: 2012. március 30.
- Eredményhirdetés: 2012. április 10.
- A legjobb alkotások bemutató gálája: 2012. április 15.
- Helyszíne: Örkény Színház

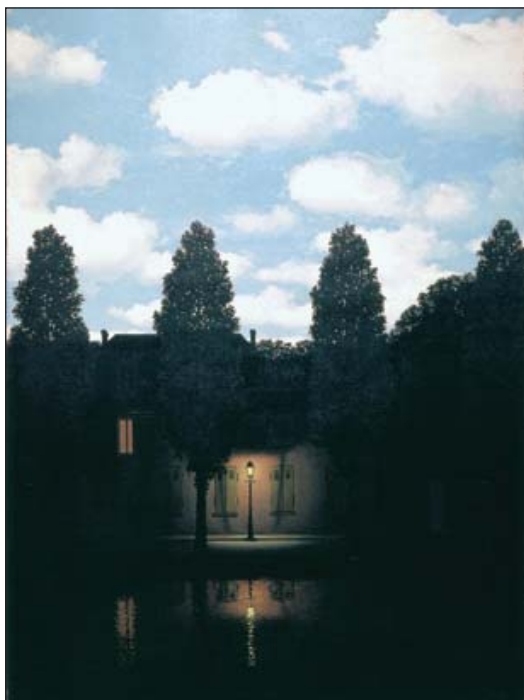
Kérjük a produkciók maximált időtartamát komolyan venni, a részvétel feltétele ez is! A produkciókat neves zsűri értékeli majd.

Nyeremények: Az ünnepélyes gálán való részvétel, továbbá könyvek és hangoskönyvek, színházjegyek, zenei CD-k.

Jelentkezés, információ: Szébenyi Ágnes, 1 375 1184/105
 szebenyi.agnes@szinhaziintezet.hu

A pályamunkákat az alábbi címre kérjük küldeni:
 OSZMI 1013 Bp. Krisztina krt. 57.

Kérjük a beküldött anyagra írják rá a program címét: „Egypercesek- színpadra!”

Magritte-kiállítás Bécsben

A belga szürrealista festő René Magritte egész életművét reprezentálni kívánó, átfogó és nagyszabású kiállítás nyílt Bécsben az Albertinában.

A 20. század egyik legnépszerűbb és leghíresebb művészeinek több mint százötven alkotását állítják most ki. A jól ismert motívumokat bemutató festmények mellett különböző tárgyakat, grafikákat, kollázsokat, fotókat és filmeket is beválogattak Magritte korszakaiból. A közel ötven gyűjteményből kölcsönzött, gazdag kiállítási anyag a szürrealista festő egész művészi karrierjét kívánja felderíteni, megcélözva Magritte ez idáig kevésbé felfedezett oldalait is.

A nagyívű válogatás a kronológiai elrendezésen túl tematikus egységekre bontja a látnivalókat: a művész motívumhasználatára (tükröződés, szavak és képek, detektív történetek, a valóság érzékelése) és az ismétlődő tárgyakra (galamb, kalap, tükör, alma), az elfedés és a leleplezés témájára, valamint a Magritte-oeuvre-ben megjelenő erotikára fókuszálva (például *Les Amants [Szeretők]*). Megismerkedhetünk továbbá Magritte életművének egyik visszatérő filozófiai gondolatával (*Les mots et les images [Szavak és képek]*), az ábrázolás és az ábrázolt dolgok, illetve a nyelv és a valóság egymáshoz való viszonyával. Egyik leghíresebb alkotása is látható ebből a témából, amely egy pipát ábrázol, alatta ezzel a felirattal: *Ez nem egy pipa (Ceci n'est pas une pipe)*. Az önéletrajzi ihletésű, arc nélküli, kalapos, öltönyös figurái (*The son of a man [Egy ember fia]*, *Golconda*) mellett ott találjuk a krimik világát idéző képeit (*The menaced assassin [Gyilkos fenyegetés]*, *The return of the flame [A láng visszatérése]*) és a fragmentálódott női test (*Red model [A vörös modell]*, *Pure reason [Józan ész]*, *The eternally obvious [Az örök nyilvánvaló]*) kedvelt témáit is. A kiállítás utolsó harmada Magritte 20-as, 30-as években a reklámpiar számára készített plakátjaiból válogat, valamint megismerteti a közönséggel a művész egy ismeretlen oldalát, aki a 20-as években kezdett fotózni, majd filmezni is. A kiállítás 2012. február 26-ig látogatható (hétfőtől péntekig 10:00 és 18:00 óra között, illetve szerdán 10:00-tól 21:00 óráig).

http://fdelio.hu/kiallitas/ajanlo/magrittekiallitas_becsben

A Poligráfot ezúttal MAGRITTE KÉPEI ILLUSZTRÁLJÁK.

Esküszünk, hogy rosszban sántikálunk...

Harry Potter maratón

A POLIBAN!

Büfével és ajándékközzel

Gyere
 február 10-én
 az **A25-RE**
18:00 -kor
 és nézd meg
 mind a 8 részt!

A belépés
INGYENES!

A program 24 órás.

az **ELN RT** szervezésében

Tartalom

Iskolabírószági hír	2
Angol sarok	4
Irodalmi háziverseny	8
Tóth Krisztina: A tolltartó	10
JOKER portfóliók	14
Fazekas Julcsi szubjektív objektívje	20
Örkény-pályázat	25
A René Magritte-kiállításról	26
Harry Potter maraton	27

Aranyképek

- Humor = mélyből fakadó derű
- Gépies ismétlődés = mechanikai ismétlődés
- Arra a dűlőre jutottam...
- Olyan fantasztikus ajándékot kaptam, hogy letört az állam.

2012 januárjától a Politechnikumban (is) tilos a dohányzás.

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligraf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében